

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מ.

עין משפט
נר מצוה

כב א מיי פייז מהל
אביה ה' ה ועי
הצעות ומי' סג עשין
עד טו'ש' ח'מ' ס' רעא
ספ' ה:

ב ג מ' ש' ס' ה' ז
טו'ש' ש' ספ' ה':
סד ד ה טו'ש' ח'מ' ס'
רסט ספ' ה' ועי':

סו ה ר ז מיי פ' צ מהל
מכרה ה' י ועין
נמי' סג עשין ספ
טו'ש' ח'מ' ס' קז ספ' ה:

רבינו חננאל

פי' איכא חד צד דלא
קני יש מי שאומר משיכה
בחמור לא קנה אבל בגמל
בין במשיכה בין בהנהגה
קני. ויש מי שאומר הנהגה
בגמל לא קנה אבל חמור
בין במשיכה בין בהנהגה
קני. פי' פניה רצונו
של מוסירה הנתונה על
להיה ועל פדוהה. סוגיא
דשפעתא טלית מונחת על
גבי קרקע וחציה על גבי
עמוד בא אחד והגביה
חציה מעל גבי קרקע
ובא אחד והגביה חציה
שעל גבי עמוד א'. וכתוב
אי קני אי לא קני ת"ש
ר"א אומר רכוב בשה
קנה וכו' ודחי' התם
במנהיג ברגליו אי הכי
היינו מנהיג. ופרקי' תרי
גווי' מנהיג. ואסקי' במקח
ומסכר אי אמר ליה קני
כדרך שבני אדם קונין אי
ברשות הרבים רכוב קנה.

א) חסר פה בהעמקה ונראה
דל' קט מנהיג.

מושך ומנהיג אין אב"ע רכוב א"א. תימה מנ"ל דלמא כ"ש רכוב
תפיס ציה ואי משום דשיירה אטו צכל דוכמי תנא
כולהו קיינין וי"ל דממשנה יתיר' קדייק דליעריניהו ולתניניהו שנים
צין בגמל צין בחמור ותו לא מדקתני
צלישא יתירא ש"מ דורחא צתר הכי
אתא והיינו דפרין צתר הכי
וליעריניהו ולתניניהו וא"ת לעולם
מנ"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא
עריניהו כדי לאשמועינן דמשיכה
אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה
אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא
צמטל משיכה דאורחא ובגמל את
הנהגה דלאו דורחא וכן בחמור
איכא ולכן תנא צתר הכי אחד
מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי
רכוב וי"ל כיון שישמענו שמשיכה
והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור
פשיטא שאין אחד צמטל חצירו משום
דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אכל
צמתני משמענו שפיר שאין צמטל
רכוב ומנהיג צרגליו את מנהיג
לחודיה לפי שיש צרכו כל מה שיש
צמנהיג ועוד דתפיס צה: **א"א הכי**
דליעריניהו ודתיניהו. לפי מאי דק"ד
דרכוב קני ומשיכה והנהגה צין בגמל
צין בחמור צמדה זו קנה אתא
למעוטי שום קנין אחר או רכוב
צמקום מנהיג: **א"א הכי היינו ר'**
יהודה. הוה מני לאקשווי מגופה דקתני
או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
ש"מ צדחד זל קני: **ונקני' נמי**
רכוב במוסירה. אי גרסינן אי הכי
ה"פ אי ארמת צשלמא כשאין מנהיג
צרגליו ורכוב קני צצהמה משום
דתפיס צה א"ש דלא קני מוסירה
צצמטלעלין לא שייך קנין של מוסירה
אלא צהגצה או משיכה אכל אי
מיירי צמנהיג צרגליו לקני נמי
מוסירה צמשימת צצהמה אי אמרינן
משוך צמהה זו וקני כלים שעליה קני
דלקמן מיבעיא לן אי קני אי לא
קני ליפשוט מהכא דלא מהני:
והשא"ר א"א קנה א"א זה ולא זה.
ואפילו אי אמרינן משוך
צהמה וקני כלים שעליה קני הכא
כיון דתפיס צמוסירה לא קני רכוב
נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דלידיה
אגצהה איהו לא קני כו':

ד"א א"א תימא הכי פ"ית שחציה
כו'. קת קשה מנ"ל שלא
יחלוק רבי אצהו אף צזה:
הוא"ל ויכול צנתקו וצהביאו אצ"ו.
תימה דמשמע דאם נתק
שהוא קונה כו' משום שעל ידו
הוגצהה למעלה משלש ומאי שנא
מעני המנקף צראש הית (גיטין
דף ע"ג:) שאין צו גזל אלא מפני דרכי
שלוס וכן פרק הגזל קמא (ב"ק דף
מ"ג.) ושם ד"ה והי מילי) הוזק סלע של
חצירו ליס פטור ומוקי לה צדלדיי'
אדוי אלמא לא חשיב מה שהוגצהה
על ידו והואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שחציה כשינתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש
השני לאחר ושלחי שילוח הן (חולין דף קמ"א:) דקאמר זיל טרוף אקן דלגצניהו ולקניניהו התם נמי הוגצו על ידו יותר ממנה שהיה תחילה שהרי
קתת מפרסיחיס למעלה לכך ה"קני: **א"א הכי רכוב בעיר מאי טעמא א"א קני.** אי גרסינן א"ה ה"פ אי ארמת צשלמא לא מייירי צמנהיג
צרגליו לכך צעיר לא קני דלא אזולא מחמתיה לפי שיש צני אדם צמדצריס יחד ויש כמה דצריס צצמנע דצריס אלא אי אמרינן צמנהיג
צרגליו א"כ אזולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

צמדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: **אי הכי** דלתנא קמא
איכא קני אמאי קתני משיכה צגמל והנהגה בחמור ליעריניהו
וכו' מושך ומנהיגין: **איכא חד זל דלא קני** להכי לא מני למתני
צמרוייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושך ומנהיגין בחמור
או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
צלחד מהן אטו צדרכו צצניהם:
צמדה הו"א. קס"ד צמשיכה או
צהנהגה צין בגמל צין בחמור: **אחד**
תפוס צמוסירה. ואינו מנהיג: ש"מ
רכוב קני. שלא צמקום מנהיג וכיון
דלא צמקום מנהיג קני כוליה
צמקום מנהיג פלגי: **קני נמי רכוב**
צמוסירה. צצראש חמור שהא
תכשיו חמור וכחמור דמי: צשלמא
מלית למימר דקנה צהגצה
חצירו שהגציה ראשו השני מן הקרקע
דקא צמגה לה צן דעת: **אלא תפוס**
צמוסירה צמאי קני. פלגא והלא ראשה
השני מונח צמקומו והגצהה הפקר לא
קניא עד דעקר לכוליה: **האי מאי.**
דקא ארמת הגצהה מופס צמוסירה
לא הו"א הגצהה לדידיה והו"א הגצהה
לאחרני אפילו אם תימני לומר כו':
וצני פגיה. קיצצ"ל צלע"ז מה
צצראש חמור וכחמור דמי: מה
שפוס צידו. דמה צנתק ידו הו"א
מגציה לגמרי: לא זה ולא זה. והצא
לחוטפו יחטוף: דקסוף. זה קנה
חמור זה קנה מוסירה אפי' צית
פגיה של חמור: **הואיל ויכול**
התפוס צמוסירה למושכו צכה וינתק
מראש חמור ויצילנו אכלו דהואיל
וראש חמור גצוה נוח להציאה
אכלו צנתיקה אחת: **צרוסא היא.**
דלע"ג דיכול גנתא לאו הגצהה
היא: **הליה על גב העמוד.** דכיון
צצמקום גצוה הוא האוחזה צראשה
השני נוח לו לנתק ולהציאה אכלו
דלא מחסר הגצהה: **הכי נמי דקמא**
קני. דמני אגצהה קניא כולה משום
דיכול לנתקה. אם כן יש חילוק
צשפיס שהגציה מניא"ה זה מכאן זה
מכאן צין מקום גצוה למקום נמוך
דהיכא דשני ראשה מונחיס צקרקע
אין הגצהה של ראשון קונה כולה
שאין יכול לנתקו ולהציאו אכלו מתוך
שהוא ארוך ומונח צקרקע כל מה
שהוא נותקו ומושכו אחריו נגדר
הוא על גבי קרקע והיכא דאחד
מראש גצוה כגון צראש חמור
או על גבי עמוד המגציה תחלה
ראש שעל גבי קרקע קונה כולה ואין
לא אשכתן תנא דמפלגי: **רכוב צעה.**
צהמה של מניא"ה קונה אכל לא צעיר
וטעמא מפרש לקמיה ומנהיג אף צעיר
קנה וכ"ש צעה. ש"מ רכוב לחודיה
קני כו': **אין דרכו.** משום צניעותא:
ואי

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא
קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור
קתני מיהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הדין
דאפילו רכוב הוא וזה דקתני מושך ומנהיג
לאפקו מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה
בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו
איכא נמי קני אי הכי ליעריניהו ולתיניהו
שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין
בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי
משיכה בחמור ואיכא דאמרי ההנהגה בגמל
ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו
למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי
איכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו
צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור
ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש יאחד רכוב
חמור ואחד תפוס צמוסירה זה קנה חמור וזה
קנה מוסירה שמוע מינה רכוב קני הכא נמי
במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב
צמוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה
וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני
דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס צמוסירה
כמאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה
וזה קני מה שתפוס בידו^ה האי מאי אם תימני
לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו
הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא
דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה
איהו לא קני לאחרני מקני אמר רב אשי יזה
קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפוס
בידו והשא"ר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו
אמר לעולם בדרקתני הואיל ויכול לנתקה
ולחביאה אצלו יהא דר' אבהו^ה ברותא^ה היא
דאי לא תימא הכי ה"מלית שהיא מונחת חציה
על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד
והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר
והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא
קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא
אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש
ר' אליעזר אומר ירכוב בשדה ומנהיג בעיר
קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו
מנהיג תרי גווי' מנהיג אי הכי רכוב בעיר
מאי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי
שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר
ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה
ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם
להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא
מאי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד
עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין
ואי

א) ולעיל ה. ט ס"א
ב) דומא ושי' פסחים יא.
ג) גליון מהרי"ב. א) פי'
ד) במקום שטעו חתמים ולא
דברי הלכה לא רח'
ה) לגנות ולומר טעו אלא
אמרו צרותא היא כלומר
דעת חלונית היא. ערוך
ערך צד ד' (ד) ווע"ע חו"ס'
כמותות ל: ד"ה ואי דלא
מ"ל.

לעני רש"י
קיצצ"ל וקיצצ"ל א.
רחמת ראש. רסן.

מוסף רש"י
אם תימני לומר
המגביה
לחבירו. לומר אפילו אם
תנאל לומר המגביה כו'
לעיל ה. ח) ובית פגיה.
צית ראשה ולחיה (שבת
א) צית ראש של אפסר
(טוסה מה. דראה לקמן כ. צ.)